

kasač

časák

VOL.2 BŘEZEN

KOMIKSY

ZÁBAVA

ROZHOVORY

5

16

20

29

39

o b s a h

5 Cestujeme za jídlem

Tipy na pokrmy po celém světě.

16 Povoláním učitel

Rozhovor s paní učitelkou Renátou Tomalovou.

20 Labužnické okénko

Co chutná dětem a zaměstnancům ve školní jídelně?

29 Další knižní bestseller

Šest vran a Prohnilé město - jsou lepší než Griša?

39 Cesta za uměním

Co je v dnešním světě považováno za umění?

a další...

2

„Jídlo dělá den.“

Když jsme po vydání předchozího čísla uvažovali, co se stane ústředním motivem čísla dalšího, byli jsme plní spokojenosti po výtečném obědě a zrodil se nápad tématu „jídlo“.

Jídlo je něco, co se může zdát na první pohled věcí obyčejnou, fádňí, sloužící pouze k zaplnění hladového břicha. Když se však hlouběji zamyslíme, důležitost jídla se objevuje napříč historií, zasahuje do oblasti umění, charakterizuje různé typy kultur.

Jídlo má zkrátka neuvěřitelný dosah! Naladte své chuťové/čtenářské pohárky, nabízíme vám rozmanité „menu“.

MONIKA SEKELOVÁ
šéfredaktor časopisu

Jídlo je pro
mě občas
strach, ale
jinak jen
jídlo.
-Linda-

Jídlo je nutná část
života, každá
ingredience je jiná a
jinak člověka ovlivní.
-Laci-

Jídlo je jídlo!
-Terka-

Jídlo je život!
-Sofi-

CESTUJEME ZA JÍDLEM

Naše redaktorka Linda je v našem týmu známá jako velká cestovatelka, která vás zásobuje tipy na místa, která by stála za to navštívit.

Cestování můžete také pojmout jako příležitost k poznání nejen místních památek. Chcete se dozvědět více? Čtěte dál!

Už tě nebaví jíst česká jídla? Jedeš do zahraničí, ale nevíš, co ochutnat? Tak tento článek je pro tebe jako dělaný: 6 tipů, co ochutnat v zahraničí!

-CHOBOTNICE-

Jako první se budeme bavit o Itálii, konkrétně o Sardinii. Tady vám mohu doporučit třeba takovou CHOBOTNICI. Pokud nemáte silný žaludek, asi bych do ní úplně nešla, jelikož chutná jako

taková slaná žvýkačka. Každý však máme jiné chutě. Spoustu lidem chobotnice chutná, ale mě úplně nezaujala. Chobotnici můžete zkusit např. v Chorvatsku nebo ve Vietnamu.

-MUŠLE-

Jako druhé bych vám doporučila ochutnat MUŠLE, které najdete snad všude, kde je moře. Dají se dokonce sehnat i u nás, ale lepší to je v zahraničí. Jedná se o ty černé mušle, ze kterých vysajete vnitřek. Tohle je celkem v pohodě jídlo. Myslím si, že je lepší než chobotnice, takže určitě doporučuju ochutnat.

Zde pár míst, kde můžete mušle zkusit: Chorvatsko, Španělsko, Sardinie, Francie, Belgie.

-SUSHI-

Za třetí určitě ochutnejte SUSHI, je to velmi dobré! Sushi je skoro všude. Sice ho můžete sehnat i tady, je tu spousta restaurací se sushi, ale u moře je to takové jinačí. Asi kvůli čerstvým rybám, celkově je to lepší, nebo aspoň mně to víc chutná. Dobré sushi byste našli především v Asii, v Japonsku.

-KREVETY-

Jako další vám doporučím ochutnat KREVETY. Je to podle mě skvělé jídlo. Víím, že krevety se dají v ČR úplně v pohodě sehnat, ale není to české jídlo. A zase jsou mnohem lepší, když si je dáte někde u moře, protože jsou

čerstvější. Krevety chutnají podobně jako kuřecí maso, jsou fakt moc dobré. Jelikož jsou chuťově podobné kuřecímu masu, tak si myslím, že budou spoustě lidem chutnat.

A kde je především najdete? V Itálii, Španělsku nebo ve Francii.

-ŠPAGETY-

Další tip na dobré jídlo jsou ŠPAGETY, „Spaghetti cozze e capperi con pomodorini.“ Toto jsou vlastně špagety s mušlemi, které se vaří na víně. Sama jsem je zkusila a byly celkem dobré. Pokud vám chutnají samotné mušle, tak vám tyto špagety určitě zachutnají. Pokud byste třeba náhodou sehnali mušle a nevěděli, co s nimi, tak si napište do vyhledávače tento název a myslím, že vám vyjede receptů až až. Kde ochutnat tyto zajímavé špagety? V Chorvatsku, Belgii či ve Francii.

-PIZZA-

Poslední jídlo, které vám doporučím, je pravá italská PIZZA. Pokud se rozhodnete navštívit Itálii, určitě ochutnejte pizzu! Věřte mi, chutná tam jinak a lépe! Dokonce tam nedělají jen kulatou pizzu, ale ve tvaru obdélníku. Ta je taky dobrá, ale lepší je přece jen ta kulatá. Pizzu v Itálii dělají krásně tenkou a fakt dobrou!

Doufám, že vám těchto šest tipů na jídlo pomůže a něco z nich ochutnáte. A snad vám bude i něco opravdu chutnat!

„WHAT A FEELING!“

Už jsme vám zde představovali mnoho pohybově nadaných žáků naší školy. Jednou z nich je také naše externí redaktorka Anet.

Ahoj Anet, vím, že se věnuješ od malička tanci, ve kterém klubu tančíš?

Už od malička tančím v Respect dance crew tady v Ostravě, na dva roky jsem přestoupila do tanečního klubu Akcent, ale nakonec jsem se rozhodla vrátit zpět. Musím náš klub (RDC) opravdu vyzdvihnout, protože tam jsou hrozně talentovaní tanečníci a moc přátelské prostředí.

Jak dlouho se věnuješ tanci v tomto klubu?

Tančím už 11. rokem.

Jakými styly tance se zabýváš, popř. které tě nejvíce baví?

Jako menší jsem tančila balet, ten mě po čase omrzela a začala jsem se věnovat tanečnímu stylu disco dance. Disco dance miluji doteď, ale nejvíce si mě získal taneční styl Show dance. Je to trochu komické, protože jsou to naprosto odlišné styly tance, jelikož disco dance se tančí v rychlém tempu na rychlé písně a show dance se tančí většinou na pomalejší písně, ladnými pohyby a gymnastickými prvky.

Jak probíhají vaše tréninky a jak často je máte?

Tréninky se nám časově hodně mění,

záleží, jestli máme před soutěží nebo vystoupením, tak máme více tréninků, a když ne, tak máme tréninků méně. Tréninky máme v pondělí, středu, čtvrtek (dvouhodinovky), pátek, výjimečně víkendy. Každý to má jinak, podle toho, na jaké tréninky chce chodit.

Co považuješ za svůj největší úspěch?

Mám více úspěchů, za které jsem opravdu vděčná. Dvakrát jsem se objevila na MČR, kde jsem se stala 2. vicemistryní České republiky, také jsem měla jet na Mistrovství Evropy, bohužel soutěž byla kvůli koronaviru zrušena.

Na jaké soutěži se ti nejvíce líbilo a proč? Co jste tehdy tančili nebo na jakou písničku, pokud si vzpomeneš?

Jak už jsem zmínila, MČR mě zasáhlo asi nejvíce, ale musím připustit, že na regionální soutěži v Brně, kde jsme

vyhráli 1. místo, byla za mě ze všech soutěží, kterých jsem se mohla účastnit, opravdu nejlepší atmosféra. Pamatuji si, že jsme tančily s holkami formaci na zrychlenou píseň Baby shark. Tuhle píseň opravdu nemusím, takže jsem nebyla moc nadšená, ale aspoň byla vítězná.

Máš nějakou vzpomínku, o kterou by ses chtěla podělit?

Mám jak ze soutěží, tak z tréninků hrozně moc vzpomínek: třeba když jsme tančily na MČR v Brně, tak jsem to musela odtančit s vysokou horečkou, protože za mě neměli náhradu, nebo když jsme se vraceli z MČR v Praze, tak to bylo naše první mistrovství a byli jsme z toho tak unešení a řvali jsme a smáli se tak, že nás chtěli vyhodit z vlaku.

Stal se ti kvůli tančení nějaký úraz?

Každé tanečnici se občas přihodí nějaký úraz, ale nikdy jsem si nic nezlomila, avšak měla jsem už spoustu naraženin, ale musím zaklepat, že zatím se nic vážného nestalo, za což jsem ráda.

Jak fungují taneční soutěže?

Na tanečních soutěžích je velmi hlučno, ale myslím si, že tu atmosféru na soutěžích nic nepřekoná. Tanečnici přijedou na místo, poté se hezky učešou, namalují a obléknou do svých kostýmů. Předtím, než půjdou soutěžit, se musí pořádně rozcvičit a rozehrát, a pak už přichází ten čas, kdy jdou soutěžit. Poté, co se dotančí, čeká se na vyhlášení, tanečnici se dozví výsledky, a v případě úspěchu to jdou pořádně oslavit.

Máš nějakého tanečního idola?

Mým idolem je velmi úspěšná tanečnice Nelli Benkova. Je to Slovenka, která už získala mnoho cen a má můj neskutečný obdiv.

Kde bychom se na tebe v nejbližší době mohli přijít podívat?

Budu moc ráda, když na nás přijdete 3.3.2023 v 23:00 na ples ve Staré Bělé, 22.4.2023 na Nightrun (na Masarykově náměstí).

LORDS OF THE SOUND

Po dvouletém období zákazu koncertů z důvodu proticovidových opatření se můžeme v Ostravě těšit velké nabídce rozličných kulturních zážitků.

Jedním z nich bylo zajisté orchestriální zpracování filmové hudby Hanse Floriana Zimmera, který zhlédla naše redaktorka Sofi.

Už jako malé holce mi můj táta pouštěl filmovou muziku od různých interpretů, ale převážně to byl Hans Zimmer a já si to prostě tak nějak zamilovala. Jednoho dne v září, když jsme se dívali na Ticketportal, že bychom mohli někam zajít, našli jsme koncert filmové muziky od Hanse Zimmera v podání ukrajinského orchestru nové generace Lords of the sound, který se měl odehrát 13.11.2022 v Ostravě, Dolních Vítkovicích v galerii Gong.

Před samotnou akcí jsem měla trochu smíšené pocity: velmi jsem se těšila, ale zároveň jsem se trochu obávala, že nebudu schopna si to pořádně užít, čemuž následně

nepomohly ani tvrdé sedačky.

Jela jsem tam s rodiči, lístky jsme koupili před měsícem a už tehdy bylo téměř vyprodáno.

Před Gong jsme přijeli cca ve 14:35, uvnitř už byla spousta dalších lidí, ale vzhledem k velikosti galerie jsme si nepřišli nějak zvlášť namačkaní.

Když jsme si v šatně odložili bundy, lidé se pomalu začali trousit do sálu. Seděli jsme nahoře vlevo a výhled na pódium byl poměrně dobrý - podpořeno také tím, že přede mnou neseseděl nikdo vysoký. Koncert měl začít v 15:00, ale vzhledem k nedochvilnosti jistých lidí začal až kolem čtvrt na čtyři.

F
I
L
M
O
V
Á

H
U
D
B
A

Zazněly slavné soundtracky od Hanse Zimmera, jako například ty k filmům Sherlock Holmes, Pearl Harbor, Interstellar, Temný rytíř, Muž z oceli, Gladiátor, Počátek, Duna, Spirit, Lví král, Madagaskar, Piráti z Karibiku. Přičemž mezi jednotlivými skladbami zaznívaly Zimmerovy citáty, ze kterých jsem si zapamatovala bohužel asi jenom dva – *Občas poslouchám svého syna hrát a ptám se ho: „To je dobrý, co je to?“ a on odpoví: „Tati, to jsi ty, jen jsi ten kousek nikdy nepoužil.“ Druhý pak zněl následovně: „Kdybych už nemohl skládat hudbu, asi by mě to zabilo, protože hudba je můj život.“*

Z
P
Á
N
A
P
R
S
T
E
N
Ů

Nebyly tam ovšem jen hity Hanse Zimmera, zazněl i jeden velmi slavný soundtrack od Ramina Djawadiho, který s Zimmerem - sice ne na tomhle skvostu - jednou, či vícekrát spolupracoval.

Tuto skladbu Djawadi složil k legendárnímu seriálu Hra o trůny a já si ji velmi užila, protože je jedna z mých osobních favoritů, a mně stačil jeden poslech doma z počítače, abych byla šťastím bez sebe, a to, že zazněla i na tomto koncertě, pro mě bylo příjemným překvapením.

V
O
S
T
R
A
V
S
K
É
M
G
O
N
G
U

Lidé se začali usazovat asi 15-20 minut před začátkem akce, ale i přes to jsme čekali ještě dobrou čtvrt hodinu po plánovaném startu, takže jsme si hodně dlouho poseděli na tvrdých židlích bez jakéhokoliv rozptýlení, jelikož na ty lidi, co neumí chodit včas, se čekalo. Proto jsem při začátku první skladby byla trochu rozladěná, ale nakonec jsem se dokázala uvolnit a užít si to.

Po celou dobu akce jsem znovu prožívala klíčové momenty z jednotlivých filmů, které jsem znala, a ty, které jsem neviděla, ani vidět moc neplánuju, rozhodně kvůli soundtracku nezavrhnou-možná, že právě hudební doprovod k nim bude lepší než ony samotné.

H U D E B N Í Z Á Ž I T E K

Zážitek mi zkazily pouze již zmíněné židle, na nichž se opravdu po hodině už nedalo sedět.

Celkově hodnotím koncert jako pěkný zážitek. Nakonec jsme dostali i přídavek, byla dobrá atmosféra a pro milovníky filmové muziky to byla nezapomenutelná akce.

PEKLO MINULOSTI

Žáci devátého ročníku každoročně navštíví místo, které je smutnou upomínkou na zvěrstva páchané během druhé světové války. Jedná se o koncentrační tábor Osvětim.

Když už se v tomto čísle časopisu bavíme o jídle, tak jídlo nebylo vždycky všude. V některých momentech historie byl hladomor. Lidé neměli jídlo a museli přežívat jen na tom, co našli. Hladomor panoval hlavně při válkách. Všichni určitě víme, že proběhly již dvě světové války, které po sobě zanechaly i historické památníky. Jednou z nejznámějších připomínek druhé světové války je Osvětim.

V tomto období bylo město Osvětim přičleněno Německu. V tomto městě byl zřízen koncentrační tábor Auschwitz, který v minulosti sloužil jako bývalé kasárny polské armády. Nebyl zde jenom jeden tábor, ale

dohromady tábory tři. Druhý tábor Němci postavili roku 1942 u obce Březinka, Auschwitz II - Birkenau (Březinka). Třetí tábor Auschwitz III je nejmenší a byl postaven poblíž vesnice Monowice.

Koncentrační a vyhlazovací tábor Auschwitz je místo, kam Němci poslali nic netušící Židy na jistou smrt. Němci je převáželi ve vagonech pro dobytek, do kterých bylo posláno stovky lidí. Židé po příjezdu do táborech byli poslání buď do plynových komor, nebo do ubytovny. V těchto táborech zemřelo přibližně 1,4 milionů lidí, z toho kolem 30 000 Čechů. Lidé se z koncentračních táborů pokoušeli

O
D
L
I
D
Š
T
Ě
N
Í

utíkat. Jen některým se podařilo
utéct, zato hodně jiných lidí zde
trpělo.

Přitom, jak jste procházeli branou do
samotného tábora, tak jste si mohli
všimnout nápisu na bráně, která se
nad vámi tyčila. Stálo na ní „Arbeit
macht frei“, v překladu práce
osvobozuje. V tomto nápisu bylo
písmeno B vzhůru nohama. Bylo to
takto uděláno Židy schválně, aby
nově přijíždějícím, nic netušícím
vězňům naznačili, že je v tomto
táboře nečeká nic dobrého.

Lidé v těchto zařízeních žili ve velmi
špatných podmínkách. Na jedné
posteli spalo šest lidí, neměli pořádné
záchody, jenom latríny, na kterých
mohli strávit pět sekund. Nemohli ani
používat sprchy.

V zimě dostali tenké deky a měli
pořád stejné tenké oblečení, takže
když nastala zima, museli pracovat
venku, ve sněhu a ještě k tomu v
tenkém cáru oblečení.

Na celém světě žije už jen málo lidí,
kteří si tímto peklem prošli. V Polsku
se jeden den v lednu oslavuje
osvobození Osvětimi. Na tuto oslavu
přicházejí i přeživší tohoto pekla.

Já sama jsem v Osvětimi byla a běhal
mi mráz po zádech. Nikdy bych tam
nechtěla být. Museli se mít příšerně!
My už jsme všichni zvyklí na komfort
a myslíme si, že je to samozřejmost.
Nikdy bychom nepomysleli na to,
jaké by to bylo, kdybychom neměli
nic. Ale lidé, kteří si prošli pravým
peklem, ví, jaké je to nemít nic.

B
O
L
E
S
T

S
M
R
T

POVOLÁNÍM UČITEL

V první třídě byste od letošního roku našli novou paní učitelku, Mgr. Renátu Tomalovou. Paní učitelka srší nadšením nejen pro svou práci, ale mohli jste si všimnout, že přispívá i do našeho časopisu.

Jaké to je učit prvňáčky? Učila jste je už někdy?

Už je to pět let, co jsem nastupovala do své první práce na základní škole a hned jsem dostala první třídu. Přestože pro mě bylo všechno nové a ještě jsem

učila matematiku Hejného metodou, měla jsem neskutečný drive a chtěla jsem na dětech vyzkoušet všechno, co jsem kde našla a viděla.

Nevýhodou pak ale bylo držet se plánů a probírat daný týden vše, co jsem měla, takže můj systém učení se často hroutil, což se praxí hodně zlepšilo. Vždycky to ale bude TA první třída, na kterou budu s láskou vzpomínat.

Ted' je to jiné, už chápu, že děti přichází a odchází, třídy se mění a tolik to pocitově neprožívám jako dřív.

Dřív jsem i hodně prožívala problematickou komunikaci s rodiči, teď se dokážu obrnit a občas se i zastat svého stanoviska.

Letos, řekla bych, se soustředím především na matematiku. Zkouším činnostní učení, snažím se používat různé pomůcky, vymýšlet hry a zábavné aktivity, aby děti pochopily, že matematika je pro život důležitá.

Učila jste někdy starší ročníky? Pokud ano, je těžší učit mladší nebo starší žáky?

Nejstarší děti, které jsem učila, byli třetáci, ale ráda bych se během své

„(...)snažím se používat různé pomůcky, vymýšlet hry a zábavné aktivity, aby děti pochopily, že matematika je pro život důležitá.“

práce podívala i výš. Nejspíš právě proto, kolik témat nabízí třeba ona třetí třída. V českém jazyce je to slet informací a pro mě to byla jízda, která mě moc bavila, ale ročníky bych nesrovnávala. První třída je zodpovědnost, a pro mě hlavně snaha

udělat školní den pro děti příjemný. Předáváme jim první pocity ze vzdělání, první pocity úspěchu i neúspěchu a některé děti se skutečně se špatnými známkami vyrovnávají špatně a v tomto momentu je jasné, že jde z hodně velké části i o spolupráci rodičů, která není samozřejmá.

Doslechli jsme se, že jste kdysi naši školu navštěvovala jako žákyně. Je to pravda? Pokud ano, učil Vás někdo ze současných kolegů?

Pokud se nepletu, školu jsem začala v roce 2001. Spoustu pedagogů druhého stupně jsem měla. Vzpomínám na relaxační hudbu v imaginární bublině v hodinách p. učitelky Liškové, úžasné hodiny vybíjené u p. učitelky Zezulkové, přípravu na chem. olympiádu u p. učitelky Dluhošové, senzační hodiny matematiky s paní učitelkou Čechovou. Dále tu byly paní učitelky Volochová, Kořenková, Němčková, Kořínková, ...

Když byste měla vybrat dvě věci, co vás na práci učitele baví, co by to bylo ?

Líbí se mi podstata té práce - učit, vést,

komunikovat s dětmi a rozvíjet jejich zájem, ale určitě taky něco bude na tom, že děti neřeší chyby na mé osobě. Umí vás pochválit a říct upřímně, že vás mají rády. Splést se, přereknout se je pro ně legrace a myslím, že mi hodně má práce pomohla v sebelásce.

**Chodila jste ráda do školy? Jaký byl
Váš nejoblíbenější předmět? A s čím
jste měla vždycky potíže?**

Většinu času jsem do školy ráda chodila. Nejraději jsem měla český jazyk, ale k bezchybnému psanému projevu vedla náročná cesta. Jedna chyba dřív byla jedna a dvě chyby dvě, stres před diktáty byl velký. Nikdy jsme nevěděli, z čeho bude. V tom hodně dnešní doba ustupuje. Některé školy

„Líbí se mi podstata té práce - učit, vést, komunikovat s dětmi a rozvíjet jejich zájem, (...)“

dokonce předem uvádějí, z jakého textu diktát bude, aby se na něj mohli rodiče s dětmi připravit. Hodně mě taky ovlivnilo, že jsem nešla do hudební, ale do výtvarné třídy, když ještě byla škola takto vedena. Nesnášela jsem tvořit na zadání a nesdílela jsem zájem učitelů něco zajímavého s námi vytvořit. V matematice jsem ráda řešila složitější úlohy, protože jsem měla ráda ten pocit, když jsem jim rozuměla a mohla jsem to dát najevo.

**Jak trávíte volný čas? Jaké jsou Vaše
koníčky?**

Svůj volný čas trávím různě. Když je teplo, často jezdím na výlety na hory a podívat se po památkách. Miluji kempování. Hodně píšu tzv. do šuplíku a tajně doufám, že jednou budu připravená a dost zralá něco z toho

vydat. No a když mám chuť se dívat na televizi, dám přednost detektivce nebo postapokalyptické tvorbě či fantasy. Mám hlavu v oblacích a ráda se nechám unést jinou verzí reality.

„(...)často jezdím na výlety na hory a podívat se po památkách. Miluji kempování.“

Čtete ráda? Popř. Vaše oblíbená kniha. Co byste čtenářům doporučila?

Když jsem byla na základní škole, založila jsem si deníček přečtených knih. Skončila jsem na střední škole někde u čísla 260 a něco. Nejvíce čtu fantasy a paranormální romány, ale když jsem byla v pubertě, tak to byly klasické romány pro dívky jako *Taneční střevíčky* od Anne-Marie Pol a moje nejčtenější fantasy série *Vampýrská akademie* od Richelle Mead. Od

„Když jsem byla na základní škole, založila jsem si deníček přečtených knih. Skončila jsem na střední škole někde u čísla 260 a něco.“

střední je má oblíbená spisovatelka J. R. Ward, ale dětem bych ji určitě nedoporučila! (smích). Její série mi zdobí knihovnu svými skoro 20 knihami, na to jsem moc hrdá.

Dala byste nějakou radu žákům, kteří chtějí být učiteli?

Připravte se na to, že vysoká škola vám příliš nedá. Být učitelem je hlavně o vlastní snaze se sebevzdělávat, chodit na zajímavé kurzy, navštěvovat hodiny jiných učitelů a sbírat inspiraci odkud se dá.

Nastoupila jsem na prezenční studium a kvůli práci, kterou jsem získala už ve čtvrtém ročníku, jsem přešla na dálkové, ale bylo to náročné - znovu přijímací zkoušky, převádění předmětů, ... dnes bych šla na dálkové studium rovnou a věnovala se oné inspiraci, brouzdání po internetu, hledání vzdělávacích webinářů apod. při studiu.

Děkujeme za rozhovor.

LINDA

A co by to bylo za číslo o jídle, kdybychom zapomněli na našeho zachránce před možným každodenním hladem, školní jídelnu?! Tentokrát jsme zvědavé otázky směřovali na vedoucí školní jídelny paní Hanu Minářovou.

Na začátek by nás zajímalo něco o vaší osobě. Tak pojďme na to: Bylo vaším životním snem pracovat v oblasti gastronomie? Jak jste se vlastně dostala k práci ve školní jídelně?

Vystudovala jsem střední školu v Opavě, obor technologie přípravy pokrmů a gastronomického provozu. Po absolvování školy jsem 1 rok sbírala zkušenosti na různých pozicích v

ZE ŽIVOTA JÍDELNY

gastronomických zařízeních a tuto práci vykonávám celý svůj profesní život. V roce 1985 jsem nastoupila jako vedoucí stravování do mateřské školy a jesliček, kde jsem pracovala 15 let. V roce 2000 jsem vyhrála konkurz na místo vedoucí na této škole. K této práci mě přivedla moje babička i maminka, protože v této oblasti také pracovaly, byly profesionální kuchařky.

Jak dlouho pracujete jako paní vedoucí? Pozorovala jste za dobu, co tu pracujete, nějaké změny ve stravování?

Tuto práci vykonávám již 37 let. Změny určitě pozoruji. Dnes je na trhu mnohem více surovin, které se dají k přípravě pokrmů využít. Je možné vytvářet si i vlastní normy jídel, které třeba vyzkoušíte v restauraci, ale vždy se musíte řídit množstvím předpisů, které určuje vyhláška o školním stravování.

„K této práci mě přivedla moje babička i maminka, protože v této oblasti také pracovaly, byly profesionální kuchařky.“

Byla jste vždycky pouze paní vedoucí, nebo jste měla možnost si vyzkoušet i pozici kuchařky?

Ano, byla jsem vždy vedoucí stravování.

Jak to, že cena jednoho oběda pohybuje se od 21 Kč do 38 Kč je v podstatě tak nízká, když v restauraci za podobnou porci se zaplatí až 250 Kč?

Ve školním stravování je strážníkem hrazena pouze cena potravin. Náklady na mzdy kuchařek platí stát a energie spotřebované v provozu kuchyně platí obec. V restauraci je v ceně za poskytnutý oběd připočtena nejen cena za spotřebované potraviny, ale i mzda kuchařů, náklady za energie a zisk majitele restaurace. Proto je jídlo v restauraci mnohem dražší než ve školním stravování.

Jste při tvorbě jídelníčku omezována nějakými pravidly, nebo je jedno, co se ve školní jídelně vaří? Mohla byste to čtenářům přiblížit?

Při tvorbě jídelníčku jsem nucena přihlížet k mnoha faktorům. Klíčová je nutnost dodržování spotřebního koše. Ten určuje, kolik masa, ryb, luštěnin, ovoce, zeleniny, mléka, mléčných výrobků, tuků a cukrů je nutné v daný

měsíc spotřebovat na jednoho strážníka. Každý den sleduji množství finančních prostředků, které byly na daný oběd spotřebovány.

Nemůžu utratit více peněz, než kolik mi rodiče na vaše obědy pošlou.

Proto není možné vařit jen drahá jídla.

„Ve školním stravování je strážníkem hrazena pouze cena potravin.“

Kde nejčastěji berete inspiraci při tvorbě jídelníčku?

Svou práci mám velmi ráda. Proto se snažím do jídelníčku zařazovat i své vlastní receptury, nebo receptury z různých knih, které se mi dostanou do ruky.

Velmi mě pak těší, když strážníkům chutná a jsou spokojeni.

Ovlivňují jídelníček nějaké svátky? Popř. můžeme se těšit na nějakou specialitu v nejbližší době?

Vím, že děti milují smažený sýr, špagety, omáčky, řízečky, sladká jídla aj.

V nejbližší době se můžete těšit na valentýnský oběd, kdy bude již zmiňovaný smažák a upečeme vám k tomu i perník, tak snad budete odcházet za školní jídelnu spokojeni. V únoru pak pro vás budeme poprvé připravovat 3 nové receptury na oběd číslo 2, tak se nezapomeňte přihlásit, abychom věděly, jestli jsme uspokojily vaše chuťové buňky.

Kolik strážníků přibližně pravidelně navštěvuje školní jídelnu?

Stravujeme asi 500 žáků naší školy, studentů Gymnázia Educanet a Vyšší odborné školy Prigo. Taky se u nás stravují cizí strážníci, děti soukromé mateřské školky a klienti organizace Čmeláček.

Jaké jídlo slaví u žáků největší úspěch a která jídla žáci nejvíce vracejí?

Na tuto otázku se dost těžko odpovídá. Každému chutná něco jiného. Někdo si pochutná na rybce, jiný ji vrátí, protože ryby obecně nemá rád. Někdo miluje sladká jídla, jiný je nemá rád.

Co se děje s jídlem, které se nedojí?

Jídlo, které nesníte, je vyhazováno do nádob, které jsou firmou OZO Ostrava odváženy, a poté je zlikvidováno. Proto bych chtěla apelovat na každého strážníka, aby se snažil oběd sníst, jelikož všichni víte, že je spousta dětí, které možnost jíst ve školní jídelně nemají a trpí hladem.

Děkujeme za rozhovor.

SOFIE A LINDA

V přechozím článku jsme nahlédli pod pokličku samotnému fungování jídelny.

Nyní se podíváme na to, co nejvíce chutná dětem v jídelně.

LABUŽNICKÉ OKÉNKO

Všichni si to musíme přiznat. Milujeme jídlo! Ať už je to čokoláda nebo řízek. Každý má rád něco jiného. Ale nejsou to jen česká jídla, která můžeme mít rádi. Známe třeba i několik pochoutek ze zahraničí, jako třeba sushi z Japonska nebo croissant z Francie.

Jak už možná někteří ví, na této škole máme spolužáky, kteří pocházejí z jiných zemí než z ČR. Jedním z nich je Bohdan, navštěvující 9. třídu, jeho kořeny bychom hledali až na Ukrajině. Zašli jsme za ním a udělali jsme rozhovor.

Zeptala jsem se ho, jak by ohodnotil naši jídelnu na škále od jedné do deseti. Na tuto otázku mi odpověděl 9/10. Z toho, že mi Bohdan odpověděl 9/10, jsem usoudila, že se mu naše jídelna musí líbit. Některým se naše jídelna a jídlo v ní nelíbí. Avšak od Bohdana jsem se dozvěděla, že tady v Česku mu chutná víc než v jeho rodné zemi. Prý tady máme větší výběr.

Když mu u nás moc chutná a máme zde podle něj větší výběr jídel, tak mě napadlo,

jestli už z dřívější doby nezná nějaké jídlo, které v ČR jíme. Očekávala jsem spíše odpověď spadající do české kuchyně. Ale jídlo, které znal už z Ukrajiny, jsou makarony. Pro ty, co neznají makarony, zde je malé vysvětlení: makarony jsou podlouhlé těstoviny původem z Itálie. Někteří by řekli, že makarony a špagety jsou stejné, ale není tomu tak. Makarony jsou kratší než špagety a hlavně jsou duté. Název makarony pochází z italského maccheroni (macaroni).

Makarony se vaří v osolené vodě obvykle 5-10 minut v závislosti na konkrétním druhu.

Zajímalo mne, jaké je Bohdanovo nejoblíbenější jídlo? Odpověděl boršč. Co je ale boršč? Je to jídlo mající svůj původ na Ukrajině: vydatná polévka z červené řepy, zbarvená do červena. Přesněji řečeno se jedná o vývar z kostí, masa a směs smažené zeleniny. V minulosti byl boršč pokrmem chudých rolníků, ale oblíbila si ho i Kateřina Veliká. Nikdy jsem toto jídlo neměla, ale chtěla bych ho někdy zkusit.

Ještě jsem chtěla vědět, jestli mu chutná zelenina ze zeleninového baru? Odpověděl mi, že zeleninový bar má rád a že nejvíc má rád mrkev.

Z tohoto rozhovoru jsem dostala chuť na boršč a makarony!

Pozn. redakce: Pro více názorů na školní stravování využila redaktorka Sofie osobních rozhovorů s vybranými strávníky, popř. formu anonymního dotazníku. A jak to dopadlo, si můžete přečíst níže.

A co chutná ostatním? Spousta žáků i učitelů se stravuje ve školní jídelně, co je jejich nejoblíbenější jídlo?

Velmi oblíbené jsou například boloňské špagety, které uvítají jak učitelé, tak žáci.

Dalším favoritem jsou zapečené brambory s brokolicí, jež má v oblibě třeba paní učitelka Sekelová.

Řízky milují téměř všichni, ale krupicová kaše, která je oblíbená hlavně u mladších i starších žáků, se od někoho může setkat s kritikou.

Velmi častou položkou na jídelníčku bývají různé saláty, jimiž nepohrdne paní ekonomka Jana Bartošová. Čas od času máme v jídelně také svíčkovou, kterou uvítá paní asistentka Monika Šuniarová.

Dalšími oblíbenými jídly je potom srbské rizoto nebo smažený květák s brambory, které se osvědčily například u některých žáků 7.A.

SOFIE

PŘESTUP ROKU

V minulém čísle jsme mohli sledovat přehled nejtalentovanějších fotbalistů, jejichž kariéru naše redaktorka Nela i nadále pečlivě monitoruje. Tentokrát se zaměřila na pracovní kroky Cristiana Ronaldo.

ODCHOD CRISTIANA RONALDA DO SAÚDSKÉ ARÁBIE

Cristiano Ronaldo. Jedno z témat, které se šíří po internetu jako lavina. Poté, co se na nový rok přidal do arabského týmu Al-Nassr, u kterého má smlouvu do konce roku 2025, spousty lidí, ale i svých fanoušků, pořádně rozhněval.

AFÉRA V MANCHESTERU UNITED

Portugalský kanonýr Cristiano Ronaldo odešel z italského klubu Juventus, aby mohl úspěšně ukončit svou kariéru ve svém začínajícím klubu: Manchester United.

Jelikož ale všichni známe Ronalda, jeho touhu po vítězství a hlavně touhu být pořád ten nejlepší. Spousty fanoušků včetně mě vědělo, že s rostoucím věkem to nebude snadné a že Ronalda nejspíše trenér pošle na lavičku. Jenže Ronaldo je tvrdohlavý člověk, kterého nic nezastaví, ani fakt, že je mu 37 let. A na to doplatil.

Nejenže si v Manchesteru nadělal spoustu sporů s trenérem, ale také např., když naštvaně odešel z lavičky v průběhu jednoho ze zápasů. Také po prohře Manchesteru United vyrazil malému fanouškovi telefon z ruky, za což dostal trest, takže si ve svém novém klubu dva zápasy nezahraje. Aby toho nebylo málo, poskytl televizi upřímný rozhovor o Manchesteru United, o hráčích a trenérovi. Rozhovor určitě nebyl v pozitivním světle, po celý rozhovor si Ronaldo prakticky stěžoval. To už bylo na trenéra moc a Ronaldo dostal okamžitý vyhazov.

VOLNÝ HRÁČ A PŘESTUP DO SAÚDSKÉ ARÁBIE

Ronaldo se ze dne na den stal volným hráčem, a tak se hledání Rondova dalšího klubu, do kterého by mohl nastoupit, ujal jeho agent Jorge Mendes.

Ať už Ronaldův milovaný Real Madrid, tak i jeho první klub Sporting Lisabon, do kterého nastoupil už v pouhých 12 letech, ho ovšem nechtěl. Problém byl v Rondově platu. Nikdo nebyl ochoten za Ronalda zaplatit tak astronomickou částku. Pak se však nabídl arabský klub Al-Nassr, který Rondovi nabízel roční plat v hodnotě 200 milionů eur, což je v přepočtu na české koruny 4,9 miliard korun.

Dlouho se spekovalo o tom, zda Ronaldo tuto nabídku přijme či ne. A na nový rok Ronaldo svým fanouškům způsobil něco, co ještě žádný hráč svým fanouškům neudělal: přijal smlouvu s arabským klubem a mnoho jeho fanoušků k němu změnilo přístup. Navíc, ani Ronaldova rodina nebyla s přestupem úplně nejspokojenější. Nejenže jeho partnerka Georgina musí dodržovat spousty pravidel, ale ani jeho syn Cristiano Jr. se netvářil při vítací ceremonii Ronaldo úplně nadšeně. Také Georgina musí v Arábii dodržovat kodex oblékání a správně by neměla bydlet ani s Ronaldem, protože není jeho manželkou. Ronaldo se rovněž týkají některá omezení. Např. v této zemi se nesmí jíst ani vyvážet vepřové maso.

To bude ohledně Ronaldo a jeho přestupu vše. Každý si uděláme jiný názor ohledně tohoto tématu, každopádně za mě tam šel Ronaldo kvůli tomu, že byl možná už zoufalý z toho, že nevyhrál World Cup, a proto stal se i volným hráčem.

DALŠÍ KNIŽNÍ BESTSELLER

Šest vran a Prohnilé město - jsou lepší než Griša?
Další skvělá recenze od naší redaktorky Sofi.
(upozornění: následující článek může obsahovat spoilery k duologii Šest vran)

Asi měsíc po dočtení Griši jsem k narozeninám dostala od kamarádky první díl další bestsellerové série od Leigh Bardugo.

ŠEST VRAN (SIX OF CROWS)

„Joost měl dva problémy - měsíc a svůj knír...“ tuhle větu už z paměti zřejmě nijak nesmažu, jelikož právě takto začínala první kapitola. Přes tohle jsem se nějak nedokázala pořádně prokousat, Joostovo myšlení mě unavovalo a hned na druhé straně se našel popis á la Tolkien.

Ale nenechte se tou kapitolou odradit, protože hned, jak se přes ni dostanete, ponoříte se do ketterdamského podsvětí plného zlodějů, vrahů, a podobných individuů, jejichž příběhy a osobnosti vás tak dostanou, že knihu nebudete chtít odložit.

Vesměs kniha vypráví příběh šesti lidí ve věku 16-17 let s různě pokroucenou minulostí, z nichž se většina v poměrně útlém věku dostala na dno společnosti - mezi zločince a vrahy. Ty svede dohromady jedna nespílitelná loupež, za kterou se jim nabízí pohádková odměna, jež může změnit jejich životy a vrátit je zpět tam, kde byli, nebo vyšvihnout výš, než kdy doufali. Jen se při tom nesmí navzájem pozabíjet.

Postavy jsem si zamilovala, byly promyšlené, každý jiný, se svými záměry a starostmi, a přesto se mezi nimi při této akci objeví, obnoví nebo upevní vztahy, a přestože to nepřiznají, začínají se považovat za přátele... a mezi některými půjde i o něco jiného než přátelství.

Samotná zápletka - tedy ona neproveditelná loupež - byla dobře promyšlená, „hrdinové“ museli počítat s každým detailem a rozhodně to neměli snadné, na vymyšlení plánu, jakým

způsobem se dostat na nejstřeženější místo světa a následně - což bude podstatně těžší - i z něj vynaložil geniální podvodník a zloděj Kaz Brekker veškeré své úsilí, a i přesto bylo až moc bodů, kdy se mohla celá akce zhroutit, nebo kdy všechno prostě nevycházelo.

Na konci nás čekal poměrně důležitý zvrat, který zároveň navnázoval na druhý díl. Konec bych asi neměnila, jelikož, kdyby se události odehrály, tak jak měly, celý druhý díl by nemusel existovat. (což by byla škoda)

PROHNILÉ MĚSTO (CROOKED KINGDOM)

Pokračování je podle mého názoru o dost lepší než první díl (a to už je co říct). Navazuje na předchozí knihu, kde jim byla odepřena kýžená odměna, což si rozhodně nenechají líbit. Navíc jsou nyní oslabeni o jednoho člena, který byl unesen.... Zkrátka se začnou řídit heslem: „Když nemůžeš vyhrát, změň pravidla.“ V čemž je jejich vůdce Kaz přeborník. Čím dál hlouběji se dostáváme do minulosti postav, poznáváme další podvody a geniální plány, se kterými přichází, a sledujeme, jak se pomalu ale jistě dostávají krůček po krůčku blíž k pomstě a vysněným penězům, které jsou po právu jejich.

Na knihu jsem byla velmi natěšená a musela jsem si na ni počkat celý měsíc, což se nemusí zdát tak dlouho, ale na mém místě by se vám to zdálo jako věčnost. Rozhodně nezklamala, od začátku až do konce mě bavila skoro každá stránka. I když moc nemusím „lovestory“, tak tady mě bavila, dvojice jsou perfektně udělané a jejich vztahy nejsou v knize vůbec nucené, jako tomu je u jiných děl od jiných autorů. Asi není úplně co vytknout: zápletky, postavy, humor, všechno mělo hlavu a patu, opravdu úžasná knížka. Ke konci jedno nezapomenutelné úmrtí, které budu autorce zřejmě zazlívát ještě hodně dlouho, protože bylo velmi zbytečné, jako by si prostě řekla: „Ach, tohle je přece drsná YA fantasy, někdo prostě musí umřít!“

Celou sérii hodnotím velmi kladně, považuju ji za jednu z nejlepších, co jsem četla, a vřele doporučuji. Oba díly jsou čtivé. Vzhledově je to pecka, krásný přebal, na prvních stranách mapy, u některých barevná ořízka.

Traduje se, že autorka plánuje napsat ještě třetí díl: Po mnoha letech, a koluje teorie o smrti jedné z hlavních postav, jestliže trojka doopravdy vyjde. Trochu se svou kamarádkou spřádáme teorie, kdo by to mohl být a jak zemře, ale na nějaké závěry je moc brzo. Kromě toho se taky psychicky připravujeme na ono případné úmrtí, které by mohlo nastat v případě, že by třetí kniha opravdu vyšla. Je to velmi rozporuplný pocit, když chcete vědět, jak to bude s vašimi oblíbenými postavami dál, ale nesnesete pomyšlení na jejich smrt.

VALENTÝNSKÁ ROMANCE

SNÍH NA SV. VALENTÝNA

Když otevřel dveře a spatřil v nich svou vnučku, obličej se mu rozzářil.

„Amélie!“ rozpřáhl ruce, aby ji mohl obejmout.

„Jsi tu brzy.“

„A tobě to snad vadí, dědečku?“ otázala se Amélie se smíchem.

„Ale! Jak na to vůbec můžeš pomyslet! Jsem rád. Hlavně pojd' dovnitř, než mi tady zmrzneš!“

„Těšila jsem se, proto jsem si vzala dovolenou a přijela o dva týdny dříve, než jsme byli domluveni. Myslela jsem si, že bychom si spolu mohli zalyžovat. Jenže to jsem si myslela, že bude sníh,“ dodala zklamaně.

„Nic se neboj,“ usmál se na Amélii dědeček August, „brzy má nasněžit a tady jsme na horách, tady to platí dvojnásob.“

Vešli do velké zděné chalupy obkládané dřevem a Amélie pocítila radost, že je tady. Jako by se mohla vrátit do svých dětských let. Stála uprostřed místnosti a rozhlížela se. Milovala, že ať přijela kdykoliv, nikdy se zde nic nezměnilo. Byla to taková její jistota, na kterou se mohla spolehnout.

„Copak? Klidně si už jdi vybalit, vše je tak, jak má být,“ mrkl na ni dědeček jedním okem.

„Koupil jsem ti do tvého pokoje novou lampu, ta stará byla příšerná. Teď můžeš zase s knihou ponocovat.“ Amélie se na dědečka usmála, poděkovala mu a rychle se rozběhla po dřevěných schodech nahoru do svého pokoje.

„To mi připomíná, na zítřejší oběd jsem pozval Maxmiliána. Je to moc fajn chlap, dělá kastelána na zámku Kaplín, takže kdyby ses chtěla zítra jít projít, přidal bych se až odpoledne. Už to nemůžu odvolat. Pokud bys ho ovšem nechtěla poznat,“ dodal rychle. Amélie se naklonila z prvního patra přes zábradlí. „Ráda jej poznám.“

„Tak dobře, neboj, bude se ti líbit, znám ho už od jeho devíti let, učil jsem ho lyžovat, s jeho matkou jsme byli dobří přátelé.“ Amélie zase zalezla do pokoje a pokračovala ve vybalování, dokud se nezačalo stmívat. To už ucítila vůni dědečkova guláše a pomalu scházela dolů do kuchyně. Potichoučku se přikradla ke kuchyňské skříňce a začala vytahovat talíře.

Ještě dlouho po večeři si povídali, dokud nebylo vidět přímé světlo měsíce vrhající svůj stín na tmavý dřevěný stůl. Pak se Amélie zvedla od stolu a šla si lehnout. Probudil ji až chlad. V chalupě, ve které táhlo všemi směry, nepomohla ani vlněná deka, ani ručníky kolem oken. Snad i kamna už vyhasla. Celá zmrzlá si šla pro župan a hned ke kamnům, které byly jako led. Dřevo na podpal měla u sebe v pokoji, jen uhlí bylo v kuchyni. Chtěla co nejdříve sejít schody, ale už co zdolala první tři, uviděla vysokou postavu.

„Dědečku?“ Postava se rychle otočila a vtom okamžiku si Amélie oddechla.

„Vylekal jsi mě,“ řekla trochu našťavaně.

„Cože nespíš?“

„Vyhasly mi kamna.“

„Uvařím nám čaj a jestli chceš uhlí, dojdou ti pro něj do sklepa, nemám to nanošené.“

„Klidně si tam zajdu,“ řekla rychle.

„Blbost, ty si sedneš a počkáš na mě, je tam zima jako v mrazáku,“ utnul to August.

Zahnul za roh, kde se táhla dlouhá chodba se schody do sklepa. Slyšela jen těžké boty klapající po schodech. Klap. Klup. Klap. Až utichly úplně. Konvice ještě nevřela a venku už napadla značná vrstva sněhu. Konečně. Zítra půjde na lyže, hned po obědě. Na hodinách odbyla čtvrtá hodina ráno. To znamenalo, že dědeček je ve sklepě pět minut a čaj je zalitý. Z háku na chodbě si vzala kabát a vyměnila ho místo svého županu. Při otevření dveří ji přivítal studený vítr. Venku jen tak stála a studené vločky jí zapadávaly do oříškově hnědých vlasů. Před ní se tyčily hory. Nádherné, pro někoho budící respekt. Když byla malá, kopce před chalupami jí byly známé. Víc než dnes. Strávila na nich každý den prázdnin. Ze začátku na saních, nebo na procházkách, později na lyžích.

Z myšlenek ji až vytrhlo křupání sněhu. Nemusela se otáčet, věděla, komu patří ty kroky, i kdyby lidí kolem chalupy bylo patnáct. Dědeček ji pohladil po vlasech a obejmul kolem ramen. Chvilku tam tak stáli a vzpomínali.

Ráno se vzbudila o půl deváté. Sotva posnídali, tak museli začít vařit oběd, aby vše stihli. Ve dvanáct hodin se na chodbě rozléhalo klepání. August šel otevřít a při tom Maxmiliánovi představil svou vnučku. Po celý oběd nebyl Max nijak zvlášť milý a u

stolu neřekl nic navíc. Ke konci už i Amélii došla trpělivost a nebyla zrovna dvakrát milá, což jí později dědeček dosti zdůraznil.

„A on snad podle tebe byl milý?!”

„Před rokem mu zemřela manželka, musel po ní splatit ještě jakési dluhy a teď dělá to, co ho baví. Je to trochu mrzout, ale to proto, co zažil. Když ho blíž poznáš, je to velmi laskavý a obětavý muž. Vím to. Znáám ho dlouho! A ty se chováš takhle!” Amélie sklopila hlavu, cítila se provinile. „Zítřka za ním zajedu,” rozhodla se.

Druhý den vstala brzy ráno, aby stihla autobus do města. Vcelku dobře si popovídali, začali se proto scházet častěji.

O ROK POZDĚJI

Už to byl rok, co se znali, možná nějaký měsíc. Amélie si tu pronajala byt a pracovala na dálku. A jednou se zase procházeli po zámku. Obdivovala zámecké pokoje a Maxe vtom napadlo: „Ještě jsem ti neukázal zříceninu naproti zámku. Zatím se nepřišlo na to, co to kdysi bylo.” Vzal ji za ruku a běželi různě dlouhými chodbami a schodišti ven před zámek. Všude kolem nich byly kameny ze zříceniny.

„Víš, každoročně jezdíme celá rodina na chalupu do jižních Čech, myslela jsem, jestli by ses nechtěl přidat?” Max si dobře uvědomoval, jak skvělou osobu před sebou má, ale také mu docházelo, že začíná být součástí rodiny, což ho děsilo. Když byl sám, mělo to svou výhodu, nemusel se o nikoho bát, že by snad mohl ztratit milovanou osobu. Možná proto snad raději řekl, že neví, jestli má čas. Šli zase zpátky na zámek, kde měli na chodbě dvě židle se stolečkem. Povídali si tam tak několik hodin. Celou tu dobu jí chtěl říct, že by byl rád, kdyby tohle celé skončilo a on byl sám s tím, že ví, že nemá koho ztratit. Ona věděla, že jí chce říct něco důležitého, jinak by nevypadal tak utrápeně a zamyšleně, ale sám nezačal a ona se rozhodla neničit tuhle chvíli.

„Ale ne! Už budu muset jít. Poslední autobus mi jede-,” podívala se na hodinky, „-za dvanáct minut, pak musím ještě nakoupit. Pak mám sraz s dědečkem u zastávky.” Vzala si kabát, políbila ho na tvář a ve vteřině byla pryč, běžela nejkratšími chodbami zámku. Venku se otočila k zámku. Na balkoně stál Max. Zamávala mu a pokračovala dál k zastávce. Už, když přijížděli k zastávce, viděla Augusta upřeně hledícího na autobus. Cesta od zastávky k chalupě byla půl kilometrů dlouhá, ale kamenitá jako zřícenina u zámku. Amélie se zadívala na hory, pod nohama bylo bahno s trávou. Špatně se otočila nebo snad špatně dala nohu, podjelo jí to. Nemohla na nohu došlápnout, a tak zbytek cesty odskákala na jedné noze s Augustovou podporou. Říkala, že je to v pohodě a sama doufala, že bolest poleví, ale ledování, ani studené obklady nepomáhaly a nakonec musela chtít nechtít přiznat, že se to nelepší, bolest je nesnesitelná a o chůzi nemůže být ani řeč. Proto nakonec jeli do nemocnice, kde zjistili, že noha je zlomená.

Amélie zůstala v nemocnici a August jel sám domů s tím, že jí zítra doveze vše potřebné, co mu zavolá. Ale mezitím, než dojel domů, zvonil telefon. I po tom, co

dojedl, musel do sklepa pro uhlí, a telefon opět zvonil. Ve sklepě nebylo možné jej slyšet, a tak August uslyšel telefon až ráno.

„Ano-o-o-o?”

„Auguste? Dobrý den, jen jsem chtěl mluvit s Amélii.”

„To mě moc mrzí, ale teď je v nemocnici, moc se omlouvám, mám další hovor. Ozvu se.” Maxmilián si už představoval, co všechno se nemohlo stát. Proto chtěl být sám. Celé dopoledne se snažil dovolat na telefon, ale ten nikdo nezvedal.

„Volal ti Max, řekl jsem mu, že jsi v nemocnici, že se mu ještě ozvu, tak mu pak řeknu, co se stalo, aby ti zavolał. Měl jsem další hovor.”

„Nevolej mu.”

„Stalo se něco?”

„Vím, že by byl radši sám, tak mu to můžu usnadnit, se šrouby v noze se s ním ani nemusím setkat a skončíme to.”

„Jak myslíš, ale má o tebe strach.” Potom už se k hovoru na dané téma nevracel, a když August přijel domů, tak před chalupou stál Maxmilián.

„No, to je překvapení-” začal August, ale Max ho rychle zastavil.

„Co je s ní ?!”

„-zlomila si nohu, je v nemocnici.”

„Nevím, jestli bys tam teď měl jezdit-” než to stačil doříct, Max se rozběhl k zastávce a cestou do nemocnice koupil kytici růží. Při pohledu na hodinky zjistil, že je čtrnáctého února. V momentě, kdy ho pustili na pokoj, vstoupil s kyticí před sebou.

„Ahóóó, jak ti je?”

„Co tu děláš?” podivila se.

„August mi řekl, že máš zlomenou nohu. Strašně jsem se o tebe bál.”

„Já myslela, že bys byl radši sám,” odpověděla a hlavou se otočila na druhou stranu k oknu. Sněžilo.

„Amélie! Dneska je Valentýn... . Dlouho jsem byl sám, nemusel jsem se o nikoho bát! To, že jsem byl takový mrzout, mělo své důvody. Ale když jsem tě poznal, už jsem nedokázal být ten mrzout, co před tím, musel jsem se usmát, když jsem tě viděl. Teď už vím, že se budu daleko raději strachovat, že bych mohl ztratit osobu, kterou miluji, než se dennodenně mračit a neznat tě. Miluju tě.”

Amélie se otočila zpátky na Maxmiliána, který měl na tváři výraz zoufalého člověka, kterému zbyla jen naděje. Musela se usmát. Jeho pohled patřil jen jí. Pozoroval ji pohledem, že by mohla zachránit celý svět.

„Kdybych neměla v noze šrouby-,” začala potichoučku, načež se usmála, ale Max ne. Pořád na ni hleděl tím pohledem. „-Tak bych tě musela obejmout.” Teď už se usmívali oba. „Taky tě miluju a ta kytice je nádherná, jestli je ještě pro mě.” Na Maxově tváři už byl ten radostný výraz, co předtím.

CLAUDI

DUŠEVNÍ POTRAVA

**O umělecké zpracování
tématu „jídlo“ se nyní
postarala Marina Ostřanská.**

-JÍDLO-

*Pro někoho je to radost,
pro někoho je to smrt.
Nenech se však zlákat na kost,
stačí jenom malý škrt.*

*Každý ho potřebuje,
někdo to ale přehání.
Hodně lidí podle toho usuzuje
a k šílenství dohání.*

*Většinou to končí špatně,
na to taky ale narážet nechci.
Lidé se na to dívají špatně,
jenže musíme mít otevřené oči,
přeci.*

*Přináší to mnoho a dobrého -
potěšení, zážitek, city, slast.
Může zahnat mnoho chmur,
na to vám nepomůže ani chlast.*

*Jen jednejte obezřetně,
všeho jen se zdravou mírou.
Je ho totiž nespočetně,
ať nemusíte chodit s velkou tíhou.*

*Někdy ho sice není dost,
tak nedělej, že nejsi rád.
Važ si každého sousta,
cti každou bytost,
jídlo je tvůj kamarád... .*

Pozn. redakce:

- chmura - knižní výraz pro starost, mrzutost
- chlast - expresivní vyjádření pro alkohol.

* Báseň je vzhledem k obsahu vhodná spíše pro děti 13+.

Vyměnili jsme na chvíli klávesnice počítačů za nůžky a papír a vyzkoušeli jsme dle manifestu Dadaismu vytvořit umělecké dílo. Slyšeli jste už někdy o dadaismu?

Dadaismus je umělecký styl, který vznikl ve Švýcarsku. Byl velmi populární mezi roky 1916 a 1923. Byl vytvořen skupinami „umělců“ různých národností, proti válečným hrůzám. Dadaismus údajně představuje zmatek a strach z války. V době vzniku byl velmi moderní, byl považován za úplně novou věc.

„C'EST MON DADA“

Abyste vytvořili dadaistickou báseň a vyzkoušeli si, jaké to je být básníkem, budete potřebovat jakékoliv noviny nebo knihu na rozstříhání, samozřejmě nůžky, lepidlo, nádobu na jednotlivá slova na náhodný výběr a čistý papír, na který budete slova lepit.

WORD

Důležitým principem je náhoda, proto otevřeme knihu na náhodné stránce a sebereme slova z ní. Jednotlivá slova vystříhneme, vložíme je do nádoby, zamícháme a náhodně je jedno po druhém lepíme na papír.

Vznikne nám text, který není „omezován“ interpunkcí, verši. Dadaistickou báseň si může vytvořit každý, na konkrétní příklad se můžete podívat níže:

ADÉL

Dadaistická báseň členů redakce

ZPOVĚD ZPĚV Před čtrnáctí průběhem.
rozdávání, Marie MAGAZÍNU
Naštěstí Rottrová
OSOBNÍ pro vánoční oslavila covid.
i mírným
Blesk
dny osmdes- číslo
byl tv s

CESTA ZA UMĚNÍM

**Existuje návod na to, jak se stát umělcem?
Existují v současnosti umělecké styly?
Co se dá považovat za umění?
Tyto otázky si pokládala naše redaktorka Adél alias Laci.**

-UMĚLECKÉ STYLY A POMŮCKY-

Každý, kdo by se chtěl stát umělcem, potřebuje materiál, ať už je to papír s obyčejnou tužkou nebo plátno s barvami. Lidé většinou hledají svůj styl, jenže to je špatně. Svůj styl nikdo nenajde, na styl někoho jiného se adaptuje špatně.

Někteří pracují na tom, aby jejich tvorba byla realistická, jiní se zaměřují na stylizaci předmětů a postav. Já se učím obojí: postav kreslím plno a nikdy mě to nepřestane bavit.

Mezi umělecké styly jako takové patří třeba gotika, renesance apod. Ale já mám na mysli techniky. Tužka, olejomalba - je spousta možností. Díky tomu si každý můžeme vymyslet svůj

styl. Můžeme začít na stylu cizím a pokračovat po svém: například se odrazit od zjednodušeného stylu chibi, nebo se řídit pouze skutečnými mírami průměrného člověka - takovému dílu se říká stylizovaná postava.

Také vůbec nemusíme kreslit lidi, můžeme malovat zvířata, předměty, tvary. Možnosti jsou neomezené

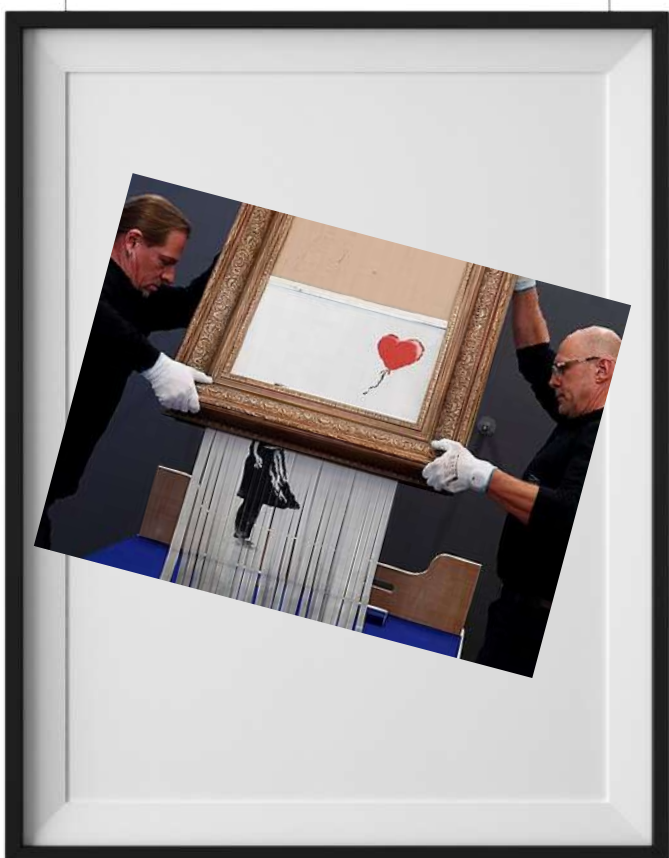
-UMĚNÍ NEBO NE?-

Někteří lidé považují za umění cokoli, jiní jsou velmi kritičtí. Například *Dívka s balónkem* je dílo, které se po předání kupujícímu samo začalo skartovat. Lidé za něj dali 1,3 mil. amerických dolarů, to je na české koruny 29,6 mil. korun.

Pak je tady hloupost ve formě banánu nalepeného na stěnu kobercovkou, tohle dílo se vydražilo až za 120 tisíc amerických dolarů, tedy 2 767 080 korun.

Jsem velká fanyнка mang a anime seriálů, nejen kvůli uměleckému zpracování, ale také kvůli zápletky. Za nejlepšího umělce považují právě slavného mangaku jménem Hirohiko Araki.

Je autorem mang JoJova bizarní dobrodružství, nakreslil mnoho mang, a dokonce spolupracoval s firmou Gucci.

Za jeho úspěchy samozřejmě stojí italské módní časopisy a obrazy, kterými se Araki často inspiroval při výběru póz pro své postavy. Jeho postava Kishibe Rohan se dostala na okna Gucci obchodů v Japonsku a do slavných časopisů, Arakiho manga *Thus spoke Kishibe Rohan* je k sehnání za 275 korun.

Někteří lidé si myslí, že umění je několik cákanců na plátně nebo pár čar na papíře. Důležité je, že nad tím člověk dlouho pracoval a má to význam. Pár cákanci na plátně nemyslím abstrakci, do abstraktního umění se vlévá spousta pocitů a úsilí autora, přestože to na první pohled vypadá líně.

Já nad dokončeným obrázkem formátu A3 strávím asi jednu a půl, až tři hodiny. Záleží na tom, jestli pracuju s tužkou, fixy, pastelkami nebo něčím jiným. Trvá mi to šíleně dlouho a pak jsem velmi šťastná, když jsem hotová.

To je na umění důležité, hlavně aby měl autor dobrý pocit a za sebou tvrdou práci. Stojí to za to!

MÓDNÍ TRENDY

Naše redaktorka Eva měla možnost osobně zhodnotit módu v newyorských ulicích, a tak nám přináší současné trendy ze zámoří.

V Česku momentálně žijeme zimou. Tak tomu ale rozhodně není v New Yorku, do kterého se dnes podíváme. New Yorkem v posledních dnech oplývalo jaro. Bylo tomu tak, protože zde probíhal týden módy, který představoval trendy na jaro/léto 2023. Přehlídková mola se letos proměnila v rozkvetlé zahrady. Hlavní motiv zde hrají květiny, některé modely jsou dokonce v jejich tvaru. Modely mají orientální nádechy a jsou laděné do nepřehlédnutelných výrazných barev.

Přenesu se ale zpět k ulicím v New Yorku. Nyní zde převládají široké a dlouhé kalhoty, které poskytují maximální komfort, ale přitom vypadají elegantně, například v kombinaci s oversize saky. Mezi znovu objevené kusy oblečení zde patří bomber a kožené bundy, které především na jaře zesílí ve své oblíbenosti.

Ožil zde i jeden specifický módní trend, a to nošení šatů přes kalhoty.

V newyorských ulicích byly viděny především maxi šaty rozepnuté v oblasti pasu, které daly vyniknout volným kalhotám.

Tento styling můžete nosit i v podobě košilových šatů a skinny džínů.

BAREVNÁ PALETA

EVA

Milujete vodu? Milujete adrenalin? Chystáte se na dovolenou k našim polským sousedům? Co takhle otestovat jejich zábavní vodní park, Suntago?

Suntago je zábavní vodní park o rozloze 13000 m², který byl otevřen v roce 2020. Skládá se ze tří částí – relax zóna, vodní atrakce a saunový svět. Při vstupu na vás čeká desítky pokladen, ale je rozhodně lepší si koupit vstupenky předem a online, protože narazíte na akce jako třeba 1+1, a to už se pořádně vyplatí.

CENA VSTUPNÉHO

Obyčejně stojí vstupenka do všech zón cca 900 Kč, což ve srovnání s podobným parkem Tropical Island v Německu, který má základní vstupné 1100 Kč a za dalších 300 Kč si můžete dokoupit sauny, je mnohem příjemnější cena. A po

zaplacení šup náramek na ruku a můžete vyrazit objevovat zcela jiný svět.

CO S SEBOU?

Šatny nabízí nespočet skříňek dvou rozměrů a jsou společné pro muže a ženy. Buď menší na batůžky či boty, nebo vysoké na kabáty a župany. Ano, v celém parku se vyplatí mít župan a boty do vody, protože se tam opravdu nachodíte, a než přejdete z jedné části do druhé, zabere vám to pár minut. Mít teplejší župan je tak velký komfort. Sprchy jsou moc pěkné, prostorné a nejsou snad nikdy plně obsazené, tak jako toalety.

RELAX ZÓNA

Relax zóna je místo, které vás pohltí množstvím palem a lehátek jako byste byli u moře. Uprostřed této velké haly se nachází bazén s možností proplavat do vnějších prostor a užít si tak teplé vody, zatímco kolem vás je sních. Nechybí tady ani vodní bar s širokou nabídkou koktejlů. Tato zóna se zaplňuje především v pozdním odpoledni, kdy se v hale utlumí osvětlení a změní se atmosféra na zcela romantickou. Světla se prolínají z červené, do modré a zelené v krátkých intervalech a v místech s lehátky a palmami svítí jen slabá světýlka, jako by všude byly svíčky.

Kousek odtud najdete zákoutí s imitací římských lázní, kde si můžete lehnout do menších bazénků, jenž má každý jiný obsah minerálních látek. Při cestě z Relax zóny narazíte na jednu z vícero restaurací, kde si na váhu naberete to, co vám nejvíce chutná, a pokud nemáte hlad, projdete do Jamango.

ACTIVE ZÓNA

Jamango je část komplexu, která slouží pro aktivní vodní zábavu. Najdete v ní bazén, který se co půl hodiny mění v záplavu vln, můžete vyzkoušet divokou řeku, vodní bar, s další možnostmi přejít do venkovních prostor a proplavat se do chladného počasí s nápojem v ruce, termální bazén, vířivku a samozřejmě tobogány.

Obří hala s 32 tobogány nabízí atrakce pro nejmenší, atrakce pouze pro dvojice a tobogány pro jednotlivce, kde jsem si nejvíce užila duhovou závodní dráhu, u které jste na konci své jízdy viděli čas, a tak jste mohli soupeřit s přáteli nebo partnerem. Nejšílenější atrakce nabízely prudké sjezdy dolů, vyhození v obří kouli, ve které jste navázali na další část tobogánu, trychtýře a další. Výhodou tohoto parku je dobrý systém nafukovacích kruhů, které jsou po vaší jízdě dány na pásy, které je odvezou až nahoru, takže nemusíte do schodů nic tahat. Na schody se ale připravte. Po dvou hodinách to chce pauzu, protože přestože budete toužit po další jízdě, vaše nohy tohle nadšení sdílet nebudou, a tak se vyplatí si zajít na svačinu nebo využít poklidnější zóny k odpočinku.

SAUNOVÝ SVĚT

Mj.najdete v tomto komplexu rozsáhlý saunový svět.

Pokud už pro vás místní aquaparky nejsou zajímavé a zkusíte třeba právě Suntago, věřím, že zde není nic, co by vás mohlo odradit. Z Ostravy po zcela rovné cestě jste za 4 hodiny tam a pokud se vám nechce hned zpátky, můžete se ubytovat přímo v Parku. Kousek od něj sice také najdete ubytování s nápisem hlásající Suntago, ale do 15 minut se nachází i levnější hotely na noc.

CO PŘIJDE VHOD?

vysoušeče ručníků
více jídelních zón
orientační tabule s čekací dobou na jednotlivé tobogány
široká chodba, kterou projdete skrz všechny zóny
dostatek volných lehátek, které je ale fajn si už ráno „označit“
od 18 hodin skoro nulové fronty na tobogánech, které mají až do 20 hodin
saunové rituály v ceně
náramky, na které se načítá veškerá útrata
automatické očištění noh vodou při vstupu do zón
dostatek ubytování v okolí
zábava pro rodiny s dětmi

RENÁTA T.

SPOKOJENÝ SPÁNEK

Není samozřejmostí, že večer ulehnete do postele a ihned upadnete do hlubokého spánku. Někdy může samotné usnutí dát pěkně zabrat.

Jak s tímto problémem pohnout vám poradí naše redaktorka Linda.

Jste večer před nějakou velkou událostí nebo třeba před testem ve stresu a nemůžete usnout. Mám pro vás jeden tip na to, jak usnout. Vyzkoušejte MOON MILK neboli měsíční mléko. Je to vlastně teplé mléko s bylinkami nebo kořením. Na jeho přípravu můžete použít jakékoliv mléko, normální nebo mandlové - prostě jakékoliv, a hlavně nějaké bylinky, třeba levanduli, skořici aj. Tohle je vše, co potřebujete.

Jestli máte všechny tyto ingredience, tak jen ohřejte mléko s vaší vybranou bylinkou a po přehřátí nechte 5 -10 minut vyluhovat.

LINDA

ČASÁK KASAČ

8. ročník 2. číslo březen 2023

Šéfredaktorka Mgr. Monika Sekelová

Redaktoři Nela Drahotušská
Sofie Hurtová
Linda Kotrbatá
Adéla Lacinová
Tereza Lutková

Externí redaktoři Claudie Ceníčková, Eva Daňková, Kristýna
Kubáňová, Aneta Šebestová

Externí přispěvatelé Marina Ostřanská, Mgr. Renáta Tomalová

Grafická úprava Mgr. Monika Sekelová

Použité fotografie Dostupné z: www.canva.com;
www.google.com

fotografie:
Sofie Hurtové, Hany Minářové, Moniky
Sekelové, Anety Šebestové, Renáty
Tomalové

Počet výtisků 1

Web <https://zskrestova.cz/aktivity/skolni-casopis/>

Vydává a tiskne ZŠ a MŠ Ostrava – Hrabůvka, Krestova 36A,
příspěvková organizace Krestova
1387/36A,
700 30 Ostrava – Hrabůvka

Cena 0 Kč

www.zskrestova.cz

DÍKY, ŽE NÁS ČTEŠ!

© ZŠ KRESTOVA 2023